

TORONYIRÁNY

XX. 5.

2026. február 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi IV. vasárnap

Február 2. Urunk bemutatása

(Gyertyaszentelő Boldogasszony)

Ha valaki elolvassa a nyolc boldogságot, az első, ami feltűnik neki, hogy a beszéd beállítottága és mondanivalója élesen különbözik a közfelfogástól. Az emberek általában éppen azokat nem tartják boldognak, akiket Jézus boldognak mond.

Akik anyagiakban látják életük boldogságát, a legnagyobb szerencsétlenségnek tartják a szegénységet.

Akik a lelki „jó érzések és hangulatok” hívei, ellenségnek tartják a szomorúságot.

A törtetőkné lenéznek a szelídeket.

Az ügyeskedők, a hazugok és a farizeusok az igazságnál többre tartják a csalást, a félrevezetést vagy a látszatot.

A szadisták, a háborúra szítók, a bosszúállók megvetik az irgalmasságot, nem kérnek belőle.

S hányan becsülik meg az egyszerűséget, a lelki tisztaságot?

S találkozunk-e sok olyan emberrel, aki nemcsak hogy meg tud bocsátani másoknak, hanem szinte szenvedélye, hogy békét teremtsen maga körül és a világban?

Az igazságért, a hitért, a vallásos meggyőződésért vagy általában az igaz felfogásért minket ért kellemetlenségeket, lenézést és gyanúsítást pedig ki tartja közülünk büszkeségének?

Ésre kell vennünk, hogy Jézus értékrendje, s ennek értelmében megítélése is a dolgokról és emberekről egészen más, mint a miénk. Kiben van a hiba? Nyilván bennünk: Jézus arra kért minket a liturgiában, hogy térjünk meg, azaz változzunk meg! Változtassuk meg gondolkodásmódunkat, szemléletünket is. És ha kell, értékrendünket is – az ő szemlélete és értékrendje szerint.

Ha még mindig furcsának tartjuk a hegyi beszédet, főleg a nyolc boldogságot, ez azt jelenti, hogy vagy nem értjük meg, vagy pedig nem értjük meg Jézus szavait. De akkor hogyan akarunk boldogok lenni?

Az Imaapostolság szándéka:

A gyógyíthatatlan betegségben szenvedő gyermekekért - Imádkozunk, hogy a gyógyíthatatlan betegségben szenvedő gyermekek és családjaik megkapják a szükséges orvosi ellátást és támogatást, és hogy erejüket és reményüket ne veszítsék el soha.

A szentmise olvasmányai

- 1. Szo 2,3; 3,12-13** Isten a választott nép maradékából azokat karolja fel, akik alázattal keresik az igazságot.
- 2. 1Kor 1,26-31** Ami a világ előtt alacsonyrendű és megvetendő, azt választotta ki az Isten, a semminek látszókat, hogy megszégyenítse azokat, akik látszanak valaminek.
- 3. Mt 5,1-12a** Jézus arra a lelkiületre tanítja hallgatóit, mely a valódi boldogság forrása.

A boldogság ígérete

A nyolc boldogság mindegyike rövid pedagógiai összefoglalás. Az ellentét a régi és az új szövetség között már a fogalmazásban szembetűnő. A próféták így vezették be beszédeiket: Ezt mondja Jahve. Később a törvényt, a köteleességet így idézték: Írva van. Jézus nem azért jött, hogy köteleességekre emlékeztessen, hanem azért, hogy megmutassa az élet értelmét, célját és boldogságát. Azt tárja elénk, hogy a magát kinyilatkoztató Isten a mi Atyánk, s gyermekeit boldoggá akarja tenni. Az örömhír az, hogy a földi küzdelmek között is megérezhetünk valamit abból az el nem múló örömből, amit Isten nekünk szánt. Ha magunkra öltjük azt a lelkiületet, amelyet Isten országa megkíván, akkor hordozói leszünk a boldogságnak. Megvilágosodik előttünk, hogy a követelmény magában hordozza a jutalmazást is. Isten nem akarja úgy szétválasztani a földi és az örök életet, hogy itt csak szenvedünk, s odaát majd boldogok leszünk, hanem éreztetni akarja a vele való kapcsolat és az erény felemelő voltát. Ezért Jézus nem úgy fejezi ki magát, hogy boldogok lesznek, hanem azt állítja, hogy az erény gyakorlása eltölti őket valamilyen boldogsággal és biztosítja számukra az örök boldogságot. Jézus más alkalmakkor is célzott erre az örömről. A tanítványok boldogok, mert a szemük látja azt, akit sokan kívántak látni, és fülük hallja azt, amit sokan szerettek volna hallani (Mt 13,16). Péter boldog azért, mert az Atyából kapta a Jézusba vetett hitet (16,1b). Boldog az is, aki megérti Jézus viselkedését, és nem botránkozik rajta (11,16). Nem szabad elfelejtenünk, hogy az erények gyakorlásával a kegyelmi állapot is növekszik bennünk, azzal pedig együtt jár a fogadott gyermekiség tudata, ami szintén az öröm alapja lehet. Máté egyszerűen felsorol nyolc erényt anélkül, hogy bármilyen logikai vagy lélektani sorrendre törekednék. Még csak fontossági sorrendet sem állapít meg. Akik így viselkednek, azok megtalálták az élet értelmét és megnyugszanak. Az örök élet majd a végső kielégítést és megnyugvást hozza. Benne lesz az igazság teljes megismerése is.

Csanád Béla

De a kiinduláson és a befejezésen különös hangsúly van. A kiindulás a lelki szegénység, s ezzel utalni akar az ószövetségi ígéretekre. Isten elsősorban a szegényeknek, az elnyomottaknak, a rászorulóknak ígért szabadulást, s ez a szóhasználat irgalmának a kifejezése akart lenni. A befejezésben pedig már visszacseng az apostoli egyház történeti helyzete. Krisztus követése akadályokba ütközött, a hívők ki voltak téve üldöztetésnek, ezért hangsúlyozni kellett, hogy ilyen viszontagságos környezetben is meg kell őrizni azt a lelkiületet, amelyben kifejeződik az Isten országa. Boldogok a lelki szegények, illetve a lélekben szegények. A lélek itt valójában a szívet, az ember belső világát és vágyait jelenti. Már a zsoltáros így érvelt (34-19): „A megtört szívűekhez közel van az Úr, s a bánatos lelkűt meggyógyítja”. Vagy más helyen: „Én nyomorult és szegény vagyok, Uram, siess segítségemre” (40,18). Az élet megoldásának, céljának elérésében mindnyájan szegények és gyengék vagyunk. Jézus konkrét helyzetben beszélt, de az örök élet szempontjai szerint. Szavaiban benne van a szociális helyzet és az egyetemes igazság, azért azokat úgy kell értelmezni, hogy minden kornak szólnak. Ő meg akar menteni a reménytelenségtől. Igazi erőnk az Istenbe vetett bizalom. Tőle reméljük bűneink bocsánatát, a kegyelmi segítséget és a megerősítést. Mindezt akkor kapjuk meg, ha a szívünk nem nehezedik el az élvezetekben és nem üresedik ki a földi vágyakban. Aki így átéli Istentől való függését, az meglátja mások szükségleteit is, és együttérez velük. Isten nem akarja állandósítani a nyomort, a lemondást. Reménye annak is van, akivel az élet mostohán bánik. Az Isten országa csak a lelkiületnek és a szeretetnek a jutalma lehet. A szeretet arra készíti, hogy kívánjuk a földi javak igazságos elosztását és az emberhez méltó élet kialakulását mindenütt. De a vallásnak ott is kell tudni vigasztalást adni, ahol épp ez nincs meg, vagy ahol az emberek éppen az igazságtalanság miatt szenvednek. Lukács a szegénység és a gazdaság szembeállításával jobban kiemeli a gazdagok felelősségét és az örök életnek mindent megoldó hatását. Boldogok a szomorúak, mert megvigasztalják őket. Az eredeti szó igazában gyászolókat jelent, s valójában minden szomorúság az élet veszélyeztetettségéből fakad. A vigasztalás viszont az életkedv visszaállítása. Jézus az utolsó vacsorán megismételte ígéretét: „Most szomorkodtok, de szomorúságtok örömmé fordul.” (Jn 16,20). Isten maga akar vigasztalónk lenni. A Messiás várása a vigasztalás várását jelentette (Lk 2,25). A Szentlélek is úgy jön el, mint vigasztaló (Jn 14,16). Az örök életben pedig Isten letöröl minden könnyet (Jel 21,4). Lukács itt is jobban szembeállítja a földi sírást és a mennyi örömet. A földi öröm nem végleges, azért nem is lehet az élet megoldása. Ha Isten a maga jóságát vigasztalásban fordítja felénk, akkor nekünk is gondoskodnunk kell egymás vigasztalásáról. Aki részt vesz más szomorúságában, az külön irgalomra számíthat.... Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld. A régi szövetség nagy ígérete a nekik adott föld békés birtoklása volt. Általános emberi meggyőződés szerint egy országot háborúval lehet megvédeni. Jézus a szelídség erejét emeli ki. A görög szó (praos) egyúttal olyan embert jelent, aki hatalom nélkül van, aki alázatos. A föld birtoklása itt előképe az Isten országa birtoklásának. Szelídek azok, akik nem arra törekcszenek, hogy féljenek tőlük, hanem akik elviselik embertársaikat, és mindenkinek jót akarnak. Az ilyen vallásosság vonzóerőt fejt ki és barátokat szerez. Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságosságot. Nem egyszerűen az emberek közötti igazságosságról van szó, és nem is arról, hogy Isten igazságossága minél hamarabb megnyilvánuljon az ítéleten, hanem inkább arról, hogy mi magunk akarjuk tetteinket és viselkedésünket az igazsághoz hozzámérni. Vagyis tetteink legyenek minél tökéletesebbek, hiszen az az emberek közötti igazságosságnak is az előfeltétele.

Gál Ferenc

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (12.)

Hatodik művelet

Válaszlevél küldése

Ajándékozz nekünk új szívet, Istenünk!

„Aki szeret engem, az megtartja tanításomat...” (Jn 14,23)
 „Ha az én tanításomat megtartották, a tetteket is megtartják.” (Jn 15,20)
 „Ég és föld elmúlik, de az én Igéim el nem múlnak.” (Mt 24,35)
 „Aki ugyanis szégyell engem és tanításomat, azt az Emberfia is szégyellni fogja...” (Lk 9,26)
 „Vigyázzatok, hogyan hallgatjátok. Mert akinek van, még kap hozzá, akinek pedig nincs, attól még azt is elveszik, amiről azt véli, hogy az övé.” (Lk 8,18)
 „Azok az anyám és a testvéreim, akik hallgatják és tetté is váltják az Isten szavát.” (Lk 8,21)
 „Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok!” (Jn 15,7)
 „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik.” (Mt 4,4)
 „...aki megtartja tanításomat, az nem ízleli meg a halált örökre.” (Jn 8,51)
 „...hagyományokat kedvéért kijátsszátok az Isten parancsát. Képmutatók!” (Mt 15,6-7)
 „...aki megtartja tanítását, abban az Isten szeretete valóban tökéletes.” (1Jn 2,5)
 „Emlékezzél, hogyan kaptad és hallottad; tarts ki mellette, és térj meg! Ha nem vigyázol, úgy érkezem, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában leplek meg!” (Jel 3,3)

Taníts meg, Urunk

Taníts meg, Urunk, meghallgatni
 a te Igédet és elmélkedni rajta
 a mindennapi olvasásban,
 termékennyé tenni életünket
 a Biblia imádságaival!
 Taníts meg, Urunk,
 hogy közösségben hallgassuk Igédet,
 együtt olvasva a Bibliát,
 hogy a te akaratod szerint
 tekintsünk az életre!

Refr. Hála néked, Urunk, a te Igédért!

mert...

Isten levele az emberiséghez és a béke szivárványa
 az értelem megvilágosítója és az akarat támasza
 a titkok nyitja és a szabadság kibontakozatója
 az igazság biztosítója és az egyenesség mércéje
 a boldogság ígérete és az önmegvalósulás útja
 szegletkő és a Paradicsom fája
 az Egyház tartóoszlopa és a hívek világítótornya
 a hit lámpásának olaja és a zarándokok botja
 Isten ajándéka és az öröm forrása
 a megváltott nép éneke és a tanítványok levegője
 a keresztyének tanítója és életprogramja
 a Művész vésője és a szentség remekműve
 hajózók kormánylapátja és halászok hálója
 döntések alapja és a történelem bírja
 a sivatag virága és a kegyelem bő patakja

a langyosak ösztökéje és mindenki sója
 üdítő, tiszta víz és ízletes bor
 a világ ablaka és a szentek útja
 a lélek orvossága és minden cselekedet élesztője
 isteni áldás és vezető a Mennybe
 gyengék útmutatója és támasza
 pótolhatatlan katekizmus és fölkészítő a szentségekre.

Megrendülve

A te Igéd, Uram,
 nem tintával van írva,
 nem vízbe vagy homokba,
 nem felhőre, szélre vagy falevélre.
 A te Igéd, Uram,
 Jézus Krisztusba öltött testet,
 az Egyházban él és működik,
 és a szeretet tűzével vésték belé.
 A te Igédet, Uram,
 be kell fogadnunk és imádkoznunk kell,
 tanúságot kell róla tennünk és hirdetni,
 minden „ha” és „de” nélkül.
 A te Igédről, Uram,
 nem véleményt kell mondani és nem kijavítani kell,
 nem átfogalmazni kell és fölhígtani,
 hanem elfogadni és megélni.
 A te Igéd, Uram,
 mára talán elapadó folyóvá,
 elhanyagolt ösvénnyé,
 elnéptelenedő ünnepséggé vált.
 Mégis, Uram, a te Igéd
 meghívás, veled, a Szeretettel való találkozásra,
 útmutató hozzád, akit keresünk,
 az emberiség útja veled, a jelenlevővel.
 A te Igéd, Uram,
 gyümölcsfák ligete,
 rendkívüli, de mindennapi élmény,
 nyitott könyv magamnak és másoknak.

Mindenkinek

Ó, Uram,
 add, hogy minden ember a földön
 megismerje a Bibliát!
 Keltsd föl minden emberben
 az Igéd utáni éhséget,
 és engedd, hogy mindennapi
 kenyerrükké váljon!
 Akik tudnak olvasni,
 saját szemükkal
 olvassák az evangéliumot!
 Akik nem tudnak olvasni
 találjanak másokat,
 akik fölolvassák nekik!
 Leginkább azonban,
 amikor majd világossá válik szándékom,
 nem kérünk mást, csak, hogy teljesüljön,
 s hogy teljesülésének mi lehessünk az eszközei. Ámen!

Kalkuttai Teréz anya

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Balázs és Ferenc

A kert abroszán feketerigók, meg cinkék toporognak a kiszórt morzsa, magvak körül, amíg az etetőből kiröppenő cinke helyet cserél a társával, lent sűrűsödik a vendégérkezés.

Ferenc járhatna a téli kertben; ő ősszel jött, lázpiros szőlőlevelekre figyelt, elalvó tőkékre és a madaraktól is búcsúzott...

Blasius azaz: Balázs, mivel a nyelvünk szorosan egymásba fűzve nem szereti a mássalhangzókat – a IV. századi vértanú nevének 1-ét egy kicsit hátra küldi. Így aztán a Cornelius nemzettség, az ókori Róma leghíresebb famíliáinak egyike magyarul is „muzsikál”, ha kiejtjük a nevét, amely királyi jelentésű. Úgy tartják: Szebaszte püspöke volt, eredetileg orvos. Lélek s test-gyógyásként került a vértanúpadra, Örményországban. Közismert a szertartás az ünnepén, amikor két összefűzött gyertyát tesz a nyakunkhoz, és Balázs áldásával bocsát el a pap. Sőt: a XVII. századból ismert első magyar nyelvű balázsjárás még az ugyancsak középkori diák-köszöntőkhöz társul: azok „az édes szülői”. Gyöngyösi barátok könyvtárában, védőlapról olvasni: „Ma van Szent Balázs napja, / rigiektől nekünk szokás hagyva. / Szegény diákoknak járni / Házanként kerülni...” Szalonnát kértek, „hadd tegyünk rajta áldást.” Magyar nyelvünk árnyaltságában a kéregetés is udvarias hangzású, és a hajdankor iskolásai új társakat toborozván „vidám kéregetésbe” fogtak, gondolva oskolamesterükre. Sillabizáltak, verbunkot jártak – így csillantották fel játékos kedvüket. Közben: az ügy szolgálatára kellett gondolniuk, hogy az iskolába kell a lélek. De hát „miből élek?”

Ezek művelődési hagyományok, szokások, drámapedagógiai emlékek, és Szent Balázs is egyik középpontja lett a „járásoknak”. (Gondoljunk Gergely pápára!)

A téli kert ezúttal nem csupán „madaras esztétikumáért” került e sorokba. S anélkül, hogy bármiféle rivalizálást „gyanítanánk” a két népszerű természetbarát: Assisi Szegénykéje, a Povarello és Blasio között (az odaírt hierarchiában ez már aligha elképzelhető), a szőlősoványes kert mégiscsak megkérdeteti: nos, akkor ki az igazi erősség, ha folyamodni kell – „csergetni” – kegyelmet, hogy erdők, mezők, szőlőskertek, s külön a bokrok, madarak megmaradjanak, de a pillangók és a télen alvó sünek, egyebek, ha az ember flakonokba csomagol mérget, a füst és annyi szennye a kíméletlen élet napjainak – s gépei folyton támadják a légzőszerveket, embert, erdőt, állatot egyaránt.

A kora középkor emlékei közt találni azt a tiszteletet, amely Balázs püspök legendája nyomán – általa a tavaszi virágzásra, forrásvízre, nyári záporra is vonatkozott, mint a zsoltáros gyönyörű énekében: *Dicsérje az Urat nagyhideg és záporoső...* Így lett a nemes római sarj állatok, szőlőskertek patrónusa, akire a kanász álmában is gondolt: jószágát el ne ragadja a farkas, és úgy tudta, kegyes védője” kőlyukban lakott, „a madarak hordnak vala enni, és a vadak, kik megkórulnak vala, hozzája menvén, egészszéget vesznek vala ő érdöméért.”

hírek információk

Február 2-án ünnepli az Egyház Urunk bemutatását a templomban. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét 1997-ben nyilvánította a megszentelt élet napjává Szent II. János Pál pápa. A Szerzetesek Világnapja alkalmából ezen a napon a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmisét, melyen hagyományosan részt vesznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye területén működő szerzetesközösségek, világi intézmények és az apostoli élet társaságainak tagjai.

Február 3-án, kedden, Szent Balázs püspök és vértanú ünnepén a szentmisét követően a Dómban (és az egyházmegye valamennyi misézőhelyén) Balázs-áldásban részesülhetnek a jelenlévő hívek. Akik ezen a napon nem tudnak részt venni a szentmisén, azok a következő vasárnapon a szentmisék után részesülhetnek Balázs-áldásban.

Februárban folytatódik a Pasztorális Helynökség által indított online előadássorozat, amelynek célja, hogy felnőtt keresztények is tanulhassanak a hitünk tartalmáról. Alaptémákat érint egy-egy előadás, amely közérthető nyelven szól teológiai kérdésekről. A Hétköznapi teológia címen meghirdetett előadássorozat következő előadása február 5-én, csütörtökön 19 órakor kezdődik. Előadó Thorday Attila újszegedi plébános, teológia tanár. Témája a házasság szentírásai alapjai, a házasságkötés liturgiája, annak üzenetei.

Az előadásba a Zoom-felületén lehet bekapcsolódni. Kapcsolódási linket a pasztoralis.hu oldalon lehet igényelni.

Február 8-án, jövő vasárnap 10 órakor a Szegedi Dómban szentmisével kezdődik a Házasság hete gazdag programsorozata. A szentmisét Štefković Mirko nagybecskereki püspök mutatja be.

Az idei évben február 8-15. között rendezik a Házasság hetét világszerte. Az eseménysorozat célja, hogy minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára irányítsa a figyelmet. Idén a házasságban megélt hűség kerül a középpontba, melyet az év mottója is kifejez: „A hűség szabadsága”. Szegeden a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja fogja össze a szervezést, és számos partnerszervezettel együttműködve színes programokat kínál. A hét eseményeiről a kihelyezett szórólapokon és a pasztoralis.hu oldalon lehet tájékozódni.

Folytatódik a Pasztorális Helynökség által szervezett CsaládEgyetem, melynek idei első előadása február 11-én, szerdán 18 órakor lesz a Tanulmányi és Információs Központban (Szeged, Ady tér 10.) az SZTE Szabadegyetemének keretében. Tapolyai Emőke klinikai és pasztorálpszichológus előadásának címe: Veled megelégszem - A meghitt kapcsolat titka.

Február 12-én 18.00 órától a Belvárosi Moziban vetítésre kerül a Romzsa Tódor című életrajzi film, amely a XX. századi keresztényüldözés egyik legismertebb magyar mártírjának életét, vértanúságát mutatja be. A filmvetítés után közönségtalálkozó lesz a film alkotóival és szereplőivel.

Az Egyházmegyei CsaládKözPont „Miénk a pálya” címmel bowlingbajnokságra hívja a játékos kedvű párokat február 14-én, szombaton 16 és 19 óra között a szegedi Teke és Bowling Centrumba. A játék részleteiről és a Házasság hete szegedi programjairól a templomban kihelyezett plakáton és szórólapokon, valamint a Házasság hete szegedi honlapján és Facebook-oldalán is olvashatnak.

A Magyar Kultúra Napja alkalmából először rendezték meg a Csongrád-Csanád vármegyei gálát a Szegedi Nemzeti Színház Kisszínházában, ahol összesen 33, a kulturális életben kiemelkedő munkát végző szakember vehetett át miniszteri elismerést. A díjazottak között szerepelt Szaplonczay Miklósné, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Levéltárának korábbi vezetője, Kiss Edit, a Szegedi Dóm Látogatóközpont igazgatója, valamint Karol Biernacki, a Magyar Nemzeti Levéltár Csongrád-Csanád Vármegyei Levéltárának igazgatója, akik munkásságukkal hozzájárulnak a nemzeti kultúra megőrzéséhez és továbbadásához.

Leó pápa üzenete a béke 59. világnapjára (5.)

Béke mindnyájatokkal! Egy fegyvertelen és lefegyverző béke felé

A hívőknek – mindenekelőtt életükkel – aktívan meg kell cáfolniuk azokat az istenkáromlásokat, melyek elhomályosítják Isten szent nevét. Ezért a cselekvés mellett minden eddigénél szükségesebb az imádság, a spiritualitás, az ökumenikus és a vallásközi párbeszéd ápolása – ezek a béke útjai, valamint a hagyományok és kultúrák közötti találkozás nyelvei. A világon mindenhol arra vágnak, hogy „minden közösség a »béke otthona« legyen, ahol a párbeszéd révén az emberek megtanulják megelőzni az ellenségeskedést, ahol igazságosan élnek, és a megbocsátást gyakorolják”. Ma különösen is szükséges megmutatni – figyelmes és termékeny lelkipásztori kreativitás révén –, hogy a béke nem utópia.

Ugyanakkor ez nem vonhatja el az emberek figyelmét a politikai dimenzió fontosságáról. Mindazok, akik a legmagasabb és legfelelősségteljesebb közéleti tisztségeket töltik be, „alaposan fontolják meg a politikai közösségek közötti kapcsolatok világszintű, békés újrendezésének kérdését: egy olyan újrendezést, amely a kölcsönös bizalomra, a tárgyalások őszinteségére és a vállalt kötelezettségekhez való hűségen alapul. Egészen addig vizsgálják a kérdést, amíg fel nem ismerik azt a pontot, ahonnan el lehet indulni a tisztességes, tartós és termékeny megállapodások felé.” Ez a diplomáciának, a közvetítésnek és a nemzetközi jognak a lefegyverző útja, amelyet sajnos a nagy nehézségek árán elért megállapodások egyre gyakoribb megsértése cáfol meg, olyan helyzetben, amely inkább a nemzetek fölötti intézmények megerősítését, nem pedig azok legítimitásának aláásását igényelné.

Ma az igazságosság és az emberi méltóság minden eddigénél inkább ki van téve a legerősebbek közötti változó erőviszonyoknak. Hogyan lehet a destabilizáció és a konfliktusok korát úgy megélni, hogy megszabaduljunk a rossztól? Ösztönözni és támogatni kell minden olyan spirituális, kulturális és politikai kezdeményezést, amely életben tartja a reményt, ellensúlyozva olyan fatalista szemléletmódok terjedését, „amelyek mintha névtelen és személytelen erők, továbbá az emberi akaratól független struktúrák termékei volnának”. Mert ha „a korlátlan uralom és irányítás megszerzésének legjobb módja a kétségbeesés és az állandó bizalmatlanság felkeltése – akár egyes értékek védelmének álarcá alatt is”, akkor ezzel a stratégiával szembe kell állítani az öntudatos polgári társadalmak fejlődését, a felelős társulási formákat, az erőszakmentes részvétel tapasztalatait, a helyi és szélesebb körű helyreállító igazságosság gyakorlatait. Már XIII. Leó világosan hangsúlyozta a Rerum novarum enciklikában: „Saját erői elégtelenségének megtapasztalása arra inti és ösztönzi az embert, hogy mások segítő erejével társuljon. A Szentírásban olvassuk: »Jobban járnak, akik ketten vannak, mint a magányos, mert fáradozásuk meghozza jutalmukat. Ha elestek, az egyik a másikat fölsegítheti. De jaj a magányosnak: ha elesik, nincs senki, aki fölsegítené« (Préd 4,9–10). És: »Erős vár a testvér, aki segít testvérén« (Péld 18,19).”

Adja Isten, hogy ez legyen az egyik gyümölcse a remény jubileumának, amely emberek millióit ösztönözött arra, hogy újra zarándokként ismerjék fel magukat, és hogy elindítsák önmagukban a szív, az értelem és az élet lefegyverzését, amelyre Isten nem késlekedik válaszolni ígéreteinek teljesítésével: „Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek. Ők meg ekevassá kovácsolják kardjukat és lándzsájukat szőlőmetsző késsé. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést. Jákob háza, gyertek, járjunk az Úr világosságában” (Iz 2,4–5).

Kelt a Vatikánban, 2025. december 8-án

XIV. Leó pápa

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.